

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal: Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyilvántartás és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítanak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . . . 6 kor.
 Fél évre . . . . . 4 kor.
 Negyed évre . . . . . 2 kor.
 Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadtatnak:
 Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukes M., Oppelik A..
 Általános Tudósító- hirdetési osztálya Budapest.

NYILVÍTTOR PETITŐSRA 20 HIL.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« s a t. hivatalos közlönye

Szent István napján.

Szent István napja! Csendülnek a harangok és hálaima száll ezer meg ezer ajakról a Kárpátoktól az Adriáig e széles hazában. Hogy is ne, hiszen a magyarok ünnepe ez, az annyi sok századéven át dicső élő magyar nemzeté, mely oly sokszor küzdött vészszel, viharral a multban, de megküzdött minden bajjal, mert bizalmát el nem veszté; azt a bizalmat, a mit te csepegtettél mindig a magyarok szívébe, te óh nagy és szent király: Szent István . . .

Hányszor voltak nehéz napjai magyarnak, hányszor kellett kemény tusát vinnie a vad csordákkal, de mindig a te nevedben szállt sikra, azon elvekért, a melyeket téled örököl, a szabadság és szeretet elveit, és győzött, mert te valál oldala mellett.

És ha néha mégis elfogta a csüggedés láza ezt a nemzetet, s nem volt bizalma már senkibe és semmibe, égre emelte szemeit és zokogva hívott:

»Hol vagy István király?
 Téged magyar kíván . . .«

s te eljöttél; eljött a te szellemed és a te néped »megfogya bár, de törve nem« megmaradt épségben ősi birtokában.

Szent István! A te nevedet dicsőíti e napon a hegyi kápolna harangjának méla hangja, a te nevedről zeng éneket az alföld rónáinak fia, mert te nagy voltál, szent voltál és vagy és te vagy a mi patronusunk!

Nagy voltál mint király, szent voltál mint apostol!

A te nagy és szent neved előtt kalapot emel az ősök utóda. És áhitattal említi a te dicső tetteidet ifju és öreg, szegény és gazdag.

Te oltottad a magyarok szívébe a szeretet szent igéit és apostoli szent kezdeddel hányszor törölted le a hozzád folyamodók könnyeit.

És ezt a szent kezet, a te áldástozogató jobbodat e napon ezren meg ezren kiserik a fővárosban. Ünnepel paraszt és ur, szegény és gazdag, ifju és vén, hálaimát rebeg neked a nemzet, az a nemzet, a mely tenéked köszöni lételet.

És e szent jobb még most is sokszor könnyeket szárit és bizalmat, kitartást int a hozzá fordulónak.

Légy velünk szent király! . . . . A te nagy szellemed még tovább is köztünk maradjon. Szükségünk van a te pártfogásodra. Légy velünk a miként ezer éves multunkban is velünk valál! . . .

— L. R. —

A gazda ellenségei.

Az ideai termés után a gazda már a jövő évre gondol. Nemsokára mindenfelé ujra kezdik munkálni a talajt, kezdenek szántani, vetni.

Attól fogva, hogy a gazda elveti a magot, az ellenségeknek egész serege lép fel ellene. Ezek között a legveszedelmesebbek: a fagy, a jég, továbbá a kártékony rovarfélék óriási csapata.

A jég ellen — úgy a hogy — a biztosítással védekezhetik a gazda.

A kártékony rovarok rengeteg faja csaknem minden növényzetet ezek rovására él, és alig van növény, melyre legalább egy-egy rovarfaj ne jutna, sőt elmondhatjuk, hogy legtöbbjét 15—20, de 50 különféle rovarfaj is pusztítja.

Ha ezek ellen pusztán az emberi tudomány és szorgalomnak kellene védekezni, úgy ösztöl tavaszig és tavasztól őszig minden mozdulni képes kart igénybe venne az a munka. A természet maga is segít a kártékony rovarok irtási munkájánál, csak a gazda volna ezért hálás, elismerő, — és segítő társát védéné, oltalmazná. A sündisznó, a vakond, a cziczványok, továbbá az éneklő és kuszó madarak, de a rovarok közül is számosan segítik a gazdát a kártékony rovarok pusztításában. Különösen a fűrkészek

TÁRCZA.

A Biblia.

Irtja: Perjessy Lajos.
 (Vége.)

Tétovázva szorongattam kezemben a bibliát, mely vedlett s rongyos volt a sok használattól, s bizonyos átható szagot terjesztett. Sok éven át dugdosták, hol a mesteregerendán, hol a bunda alatt, utójára a füstös, földalatti kunyhóban.

— Erre a könyvre, meg ezekre az írásokra csak adhat tiszteletes uram.

— Tudja gyigelmed, 10—15 frt nagy pénz . . . és ez a zálog?!

Szégyletem hangosan kimondani azt, a mit gondoltam, — »hires zálog« a mi reális gondolkodásunk szerint talán megér 2—3 krt.

Az én magyarom kérdőleg tekintett reám, majd felvetette szemeit a magasba s nagyot sóhajtott.

Félig meddig olyan félben maradt piktor féle ember vagyok s midőn keményen szemügyre vettem az én emberemet, nyílt, becsületes arcában, a szeméjársában, a természetben és mozdulatában, olyan valami tünt fel előttem, mintha Munkácsi, Feszti festményeinek egyik alakja kelt volna életre.

Az én képzeletemben az én emberem mint-

ha ott állott volna a Petőfi megénekelte délibábos rónaságon, a kanyargó Tisza partján. Nap-sütötte szép arcán kifejezve láttam a mi magyar népünk, a mi édes vérünk minden jellegzetes vonását, . . . annyi nyíltság, annyi becsületesség látszott azon az arczon, hogy előbbi gondolataim miatt pirulva mondtam:

— Én hiszek gyigelmednek, nem kell zálog! Megyünk a rácz boltshoz, vegyük meg a mi kell.

— Alálassan megköszönöm szives jó indulatát de a biblia itt marad. Ha nem akarná . . . talán nem is fogadhatnám el jó lélekkel a segítségét.

— Nem engedi az én jó Istenem, hogy addig ne éljek, a míg ki nem váltom. De ha mégis . . . akkor eljön érte a fiam, vagy az unokám, . . . vagy a ki megmarad utánunk.

* * *

— »Becsapott a furfangos paraszt« — azt mondogatták ismerőseim és barátjaim, midőn elbeszéltem a dolgot s mutogattam az érdekes bibliát.

Midőn az esemény után eltelt 2—3 esztendő, magam is kezdem kételkedni az emberismeretemben s annál kelemesebben lepett meg, midőn karácsony előtt beállított hozzám egy fiatal suhanc legény.

— Füzési Nagy Barnabás vagyok, annak az embernek a fia, a ki a bibliát itt hagyta.

— Pancsova tájékról jöttem, ott dolgoztunk földmunkát, a meddig az idő engedte, most édes apám elküldött a könyvünkért.

Derék dolog, mindjárt előkeressük.

Az ám, ha az olyan könnyen ment volna. A nevezetes biblia eleintén az írószatalomon feküdt néhány hónapig, aztán a könyvesszekrénybe tettem, onnan meg valami könyvmustrálás után talán a padlásra került, a régi könyvek közé, szóval szőri szálán eltűnt, hiába hánytunk fel érte mindent.

Igen kellemetlen kezdett lenni a dolog, dühösködtem, egész házam népe a bibliát kereste, s midőn minden igyekeztünk kárba veshett, sajnátkozva, szegénykezzve jelenttem Barnabásnak, hogy nem találjuk »a z t« a könyvet, de adok helyette más bibliát, újat, diszes kötetűt.

— Nagy baj az tiszteletes uram, mert az édes szülém, az apám azt mondta, hogy mindjárt meggyógyulna ő, ha a könyvből olvasgathatna s »a betegek hátyörgését« elimádkozhatná.

— Hát beteg az édesapja?

— Nagy beteg, — talán? . . . e szavaknál kicsordult a könyv a szeméből — az volt a kívánsága . . . Két nap óta jövök ebben az istenitelt időben.

— Hát azt mondta az apja, hogy akkor meggyógyulna? hát gyalog jött? annak a könyvnek elő kell kerülnie, ha szétszedjük is érte a házamat.

Elképzeltem magamban, hogy mennyit szenvedhetett az a fiu a kegyetlen hideg időben midőn csonttá fagyott minden, dühös hóviharak száguldoztak végig a nagy bánáti rónaságon.

nek nevezett rovarok tesznek nagy pusztítást a kártékony rovarok között. Megrohanták a legveszedelmesebb hernyókat, megszurják a testüket, beletojják petéiket és a kikelő álcák felfalják az egész hernyót. Sőt a lótetű is vezekel némi kártételért, mert a növények gyökerein élő álcákra tart hajtóvadászlatot.

Kérdem, hány gazda figyeli meg mind ezt? Hány gazda fenýli meg az éneklő, a kuszó madarak fészkeit kifosztó síhedereket.

Kérdem, a tanítók eléggé ajánlják-e a nebulók figyelmébe, hogy valóságos vétek a madárkák fészkeinek kirablása? Kérdem, fűrkészi, kukatja-e a gazda a vetésben előforduló rovar kárt? Tudja-e, hogy a buza gyökerén pusztít a drótféreg, szárán a szalmadarázs, szipoly, buzalégy, levelén a kabócza, virágján, kalászában a cserebűly és hólyagláb. Tudja-e, hogy a rozs a fentiek kivül kitartja a gabona-legyet is. És a heszszeni légy? Tudja-e, hogy az árpát még az árpaszipoly is pusztítja. Dehogyan tudja addig, míg egész táblát el nem pusztulnak.

Nem kutatja jelentkezésük idejét, nem kémleli, hol és miben nyilvánul a baj, mi ellene emberileg a leghelyesebb védekezés. Elveti a magot, a többi a jó Isten dolga, mert ő tartja a példaszót: »Ki mint vet, úgy arat.« Ő elvetett, aratásig, zsákkötésig mi gondja rá.

De vajjon jól vet-e legalább. Tiszta, jó szemet szór-e a földre? Megválasztja-e a magot, hogy az ezzel elkerülhető némely elődsí csapás ellen védekeznek?

Pedig ezekre ügyelni kellene a gazdának. És a rovarkárookra is, melyeket kutasson, fűrkészszen, tanulmányozzon, kérjen tanácsot a védekezésre és ne csak akkor képezze előtte beszéd tárgyát a rovarkárok milyensége, mennyisége, mikor az esetleges jégkárnál a kárbecslő áll velük elő. Mert az előáll ám, mert az ő gyakorlati szeme meglátja, mérlegeli! Mily baj azután, ha a gazda ilyenkor vagy igaztalan jégkárkövetésel támaszt, vagy teljesen tájékozatlanul áll a becslő előtt.

Vajjon a falusi nép vezetői mikor lát-

ják elérkezettnek az időt, hogy a politika helyett, vagy hát Isten neki, a politika mellett, ezeket a közgazdasági dolgokat is megbeszéljék tanulságos előadásokkal, még a helyszínen, a vetéstáblánál is példákkal demonsztrálván, neveljék a gazdaközönséget.

Nem szomorú-e az, hogy nem azért veri el az anyjuk a Miska gyereket, mert kifosztotta a fán a hasznos madár fészket, hanem mert eltalálta szakítani ingét.

Bizony, bizony nevelni, oktatni kell a kigazdákat, mert a régi kényelmes östermelesi mód mellett elpusztul a gazda. Minden tényező, mely a népre befolyással van, tegye meg kötelességét e téren is, mert nevelni kell a népet!

A Zrinyi-émlék ügye.

Ma mutatjuk ki a muracsányi, murakirályi, drávaegyházi és dráskoveci adakozók neveit. Ugy a gyűjtők, mint az adakozók fogadják hálás köszönetünket a fáradozásért és az adományért!

Huszonnegyedik kimutatás.

Spiegel Albert Muracsány	20 f.
Friedrich Nándor	1 k.
Szathmáry Sándor	1 k. 50 f.
Haris Károly	1 k.
N. N.	20 f.
Csányi M. tanítónő	1 k.
Koós Károly tanító	1 k.
Muracsány község	6 k.
Golenya Mihály	20 f.
Pongrácz Pál	20 f.
Vránovics Antal bíró	20 f.
Neusiedler Jenő körjegyző M.-Király	1 k.
Kovács Dezső	1 k.
Hild László tanító	1 k.
Eisenstädter Károly	50 f.
Novák János	30 f.
Scrnec Antal	1 k.
Gercer György	30 f.
Keller Dávid	1 k.
Lubics Károly	1 k.

Plajnik Márton	1 k.
Barics István	20 f.
Fischer Sándor	30 f.
J. Dolerin	30 f.
Ráth Ida	60 f.
Kutyák János	Dr.-Egyház 25 f.
Buchwald Hermán	20 f.
Bedemitzky András	30 f.
Községi pénztár	1 k.
Csizmadia Károly tanító	1 k.
Lackenbacher Szigmond	50 f.
Polman Vincze	20 f.
Buchwald Hermán	20 f.
Harmat Nándor jegyző	Dráskovecz 1 k.
Szabolics Rezső	20 f.

Összesen 26 k. 85 f.

Lapunk m. számának kimutatása 2059 k. 07 f.

Az eddigi gyűjtés eredménye 2085 k. 92 f.

A további gyűjtés eredményét lapunk jövő számában fogjuk folytatónak közölni.

KULÖNFÉLÉK.

— **Augusztus 18.** Kárpátoktól Adriáig visszhangzik ma szinte az országban minden magyar ember ajkán egy fohászszerep: ima: Isten tartsd meg, Isten áldd meg a királyt! Igen, mert ma van az a nap, melyen a Gondviselés kegyelméből születése hetvenegyedik évfordulóját ünnepli a mi felséges urunk, koronás királyunk s vele az egész magyar nemzet. Hetvenegy év sok idő. Hogy milyen nagyon sok, igazán csak az tudja, a ki megérte. S e hetvenegy évből felszáradot két ország kormányzásával tölteni el, oly munka, melyet csak igen kevések bírnának el. Boruljunk térdre a mai napon a királyok Királyának trónusa előtt, s a fíui szeretet öszinte szavával kérjük le áldását a mi dicsőségesen uralkodó felkent királyunkra. Hogy nyerve el nagy lelke méltó jutalmát: hosszú élete alkonyán lássa meg fáradozása gyümölcsét. Munkáját kísérje szerencse, lelkét áraszsa el a felséges béke malasztja!

— Itt a könyv édes apám! Így kiáltott fel a kis leányom, a ki ott térdelt a szekrény elé kihányt könyvhalmaz közt.

— Talán éppen én tettem bele ebbe a szép bekötési táblába, rebegte pironkodva.

Barnabás arcán felvillant az öröm sugara, midőn a könyvet kezébe vette. . . . de mindjárt szomorúvá vált, midőn lapozgatott benne. Nagy zavarba jött, imezett, ámozott, míg aztán nagy nehezen kinyögte:

— Azt mondta édes apám, tessék beleírni ebbe a bibliába, hogy Füzesy Nagy Pálnak kölcsön adott 18 f. 67 krt és tessék beleírni a becses nevét. . . . azért, mert nekünk most nincsen pénzünk visszafizetni, de erre az írásra bizonyosan megadjuk az érdeksevel.

No ez ugyan híres fordított kötelezvény — gondoltam magamban.

Egy kicsit bosszantott a dolog, tanácskoztam a feleségemmel. Az asszony hite erősebb volt mint az enyém.

— Add vissza nekik, ird bele azt, amit kívánnak, hiszen magyarok.

* * *

Teljes tizenöt esztendő telt el azóta, a feledékenység fátyola ráterült erre a dologra is. Ez idén husvét előtt Orsováról levelet kaptam Nagy Pál uramtól, melyben jelenti, hogy meg fog látogatni.

A mondott időben csakugyan megjött az én bibliás emberem, de nem egyedül, hanem vele jött a férjüvé lett Barnabás is, meg egy iruló-pírló csinos hajadon.

Nagy Pál uram csak a tisztas kékbeli magyar ruhát viselte, de a fia meg a leánya már urasabb megjelenésűek valának.

Eljöttünk tiszteletes professor uram, hogy azt a régi adósságot kifizessük. A jó Isten megsegített. Két fiam a vaskapu szabályozásánál géplakatos, én felügyelő vagyok. . . . ennek a kis leányomnak. — a ki akkor, 15 esztendő előtt, a mi nagy nyomorúságunkban éveszett lélek volt, szintén akadt szerencséje, megkérte egy hajókoronányos. Felénk fordította az ur az ő fényes arcát.

Elhoztam a bibliát is. Tessék beleírni a régi írás alá:

»Megadta a tartozását becsületesen.«

— Azután még egy kérésünk is lenne. Három hét előtt megszületett az első unokám, a Barnabás kis leánya. . . . hát hogyha a keresztstülői tisztet kegyesek lennének elfogadni.

Persze hogy elfogadtuk kész örömmel.

* * *

E nyáron a Herkulesfürdőbe rándultunk ki. Orsován azt indítványozta a feleségem, nézzük meg a kis keresztleányunkat.

A koronakápolnához vezető út mentén találtuk fel Füzesy Nagy hajlékát. Mosolygó napsugárban fürdő virágos udvar, szőlővel befüttatott veranda, az udvar végében a Duna felé tores kert, a tiszta ház első pillanatban tanusították, hogy ott rendes, boldog emberek laknak.

A verendáról futva sietett felénk az öreg magyar, lelkendezve követte, kis gyermekével karján egy mosolygó menyecske.

Mit mondjak még!

Tejbe, vajba fűrozóztótek, ott kellett maradnunk estére is, a mikor a fiúk, két zubbonyos, napsütötte kifejlett férfiak megérkeztek.

A verenda alatt teritettek. . . . az öreg poharazás közben áldomást is mondott reánk, majd nézegettük azt a páratlanul kedves tájat, hol három ország határa találkozik, a Duna felől bánatos melódiaju nóta hangjait hozta felénk a lanyha esti szellő. . . . a korona kápolna fölől mintha dicsfényt vontak volna a lenyugvó nap sugarai.

A boldog családi körben olyan ritka édes hangulat lepett meg. . . . elhalgattunk.

Az öreg oda mutatott a füzesek felé. . . . Ott . . . ott . . . a berkek táján szálltak csolnokra ezeltől felszáddal a hazát elhagyó félistenei a magyaroknak, hogy felvegyék a hujdosók utját. . . .

A család feje kihozta a régi bibliát. . . . s mig mi azt nézegettük, a fiatalok csengő hangon nótára kaptak:

» — Megvirrad még valaha .

Nem lesz mindig éjszaka . .

A magyarnak . . . . .

— Igen, nekünk megvirradt — suttozta az öreg — és azt e biblia hatalmának köszönhetjük.

— **Szent István ünnepe.** Az első magyar apostoli király, Szent István emlékünnepepedt kedden, augusztus hó 20-án ünneplik meg széles e hazában. A magyar nemzet nyolcz század óta hiven ápolja lelkében a kegyelet és hála érzetét első apostoli királya, Szent István iránt. Legyen is ez az ünnep mindenkor tanúsága annak, hogy a magyar nép, mely felett százasok viharok és förgetegek zudultak el, nem feledte el a multat, megbecsüli nagyjai emlékét, tud egyesülni örömben, búban, tud méltányos és igazságos lenni! A helybeli róm kath. templomban a szokásos Szt. Istvánnapi magyar istentisztelet d. e. 11 óraker tartalik meg.

— **Dr. Wolf Béla** nyári üdülőtjáról visszatérve, orvosi működését mai napon ismét megkezdi.

— **Esküvők.** Dénes István perlaki takarékpénztári könyvelő aug. 18-án esküszik örök hűséget Sükkösdön Pelz Ida kisasszonynak, perlaki áll. óvónőnek. — Szathmáry Sándor mura-csányi kántortanító folyó hó 17-én lépett házasságra Nagy-Kanizsán Csányi Mariska kisasszonnyal, mura-csányi tanítónővel.

— **Áthelyezések.** A déli vasuti társulat igazgatósága Hencz Pál csáktornyai állomáskezelőt hasonló minőségben Győrvarra helyezte át, helyére pedig Győrvarról Benczik Károly állomási kezelőt helyezte.

— **Kirendelés.** Vajda Mihály felső-mihályfalvi volt helyettes körjegyző onnan eltávozott, helyette Kopjár Lajos, a közig. tanfolyamot végzett okl. jegyző rendeltetett ki helyettes körjegyzőnek.

— **Eljegyzés.** Hernstein Antal csáktornyai illetőségű, virginmoszti (Horv.-orsz.) kereskedő jegyet váltott Neumann Henrik beliczai lakos kedves leányával, Hermina kisasszonnyal.

— **Vasuti áthelyezés.** Pintarics Ferenc vasuti üzemgyakornok Martonvásárról hasonló minőségben Zala-Szent-Ivánre helyeztetett át.

— **Halálozás.** Dobosy Elek helybeli közs. elemi népiskolai tanító és családját súlyos csapás érte. Édes atyja, Dobosy István nyug. mérnök f. hó 14-én, életének 89. évében Ferenczfalván elhunyt. A megboldogult hosszabb időn keresztül betegeskedett, szenvedéseitől most a halál jótékony angyala váltotta meg. Halálát nejjén kívül gyermekei s nagyszámú rokonság gyászolja. Temetése f. hó 16-án volt nagy részvét mellett. Legyen emléke áldott!

— **Uj harangok.** A csáktornyai uj harangok, melyeket Horváth Lajos exprovinciális, házfőnök öntetett, e hó 12-én szenteltettek fel a házfőnök ur jelenlétében Zágrábban. A nagy harang Antal, Ferencz, Mária nevet, a kis harang Lajos nevet kapott. A harangok folyó hó 17-én megjöltek és mihelyt állványuk elkészül, egyik legközelebbi vasárnap délután ünnepélyesen a toronyba állandó helyükre felhuzatnak és átadatnak rendeltetésüknek.

— **Kisdedovoda építés.** Kevés községe van Muraköznek, mely annyit áldozna egy a kisdedvédelem, mint a népoktatás javára, mint Alsómuraköznek Mura-Csány községe. A község előljárosága ugyanis most hirdert árlejtést egy kisdedovoda épület felállítására. Az építési költségére 11.796 kor. 82 fill. van előirányozva. A zárt ajánlatok f. évi augusztus hó 31-ig adandók be.

— **Választás.** A csáktornyai izr. hitközségben újrasedésben levő főkántori állásra

Weisz Jakab karlsbadi főkántor választatott meg. A megválasztott kántor nem rég távozott városunkból, a hol a hívők általános meglegedésére végezte a kántori teendőket.

— **Választási mozgalmak.** A választási mozgalmak, daczára annak, hogy az általános képviselő választások ideje még ismeretlen, országszerte már általános jelleggel öltének magukra. Lapunk — nem lévén politikai lap — természetesen nem foglal, nem is foglalhat állást a politikai pártok mellett, csupán a mozgalmak regisztrálására szorítkozik, amint ezt tenni hirlapirói kötelességünk. Vármegyénk majdnem valamennyi kerületében már kijelöltek a képviselőjelöltek, az összes kerületek közül a legmozgalmasabb élet a velünk szomszédos letényei kerületben uralkodik. Ebben a kerületben eddig 3 jelölt van: Csesznák József kormánypárti, Sümegi Vilmos Ugronpárti és Szüllő Géza dr. fővárosi ügyvéd néppárti. A nagykanizsai választókerületben két jelölt van: Holló Lajos Ugronpárti és gróf Zichy Aladás néppárti. Mint kormánypárti jelölttel ebben a kerületben Koller István emlegetik.

— **Halálozás.** Özv. Ivacsics Mátyásné folyó hó 16-án, életének 78-ik évében hosszas szenvedés után elhunyt. A boldogultnak hült tetemei folyó hó 17-én helyeztetek nagy részvét mellett örök nyugalomra a helybeli róm. kath. sirkertben. Áldás és béke poraira!

— **Értesítés.** Az 1901/902 évre vonatkozó ebadó összeirásai lajstrom jóváhagyási záradékkal ellátva Csáktornya nagyközség előljároságához leérkezvén, felhívja az előljároság az ebtulajdonosokat, hogy az ebadónak lefizetése mellett az ebevédjegyeket mielőbb Csáktornya nagyközség pénztári hivatalánál átvegyék.

— **Felhívás előfizetésre.** Perjéssy Lajos áll. főreál. tanár, a »Délvidék« szerkesztője október hónapban 14 ivre terjedő kötetben kiadja elbeszéléseit. A munkához Herczegh Ferencz irta az előszót. Megrendelhető a bizományosnál Singer és Wolfnerrel Budapestben, vagy a szerzőnél Verseczen. A könyv ára 2 korona.

— **Pályázat.** A »Szőlészeti és Borászati Lap Naplára« a jövő évre ugysz tartalmt a szépirodalmi rovattal fogja meg bővíteni. E czélból rövid, tárcaalakú cikkekre pályázatot hirdert. A tárgy szabadon választható, de kívánatos, hogy benne a szőlészetre vonatkozás legyen, tehát szaktárca és irodalmi színvonalon álljon. Első díj 25 korona, a második díj 10 korona. Határidő f. évi szeptember 15. A bírálatot szivességből elfogadták: dr. Horváth Ádám orsz. képviselő és Vajda Viktor főreáliskolai tanár. A jelígés pályázatok a »Szőlészeti és Borászati Lap« szerkesztőségéhez (Kecskemét) küldendők.

— **Pusztító tüzvész.** Óriási tüzvész pusztított f. hó 12-én Kotoron. A községnek egy negyed része porig égett. A tüzet gyermekek vigyázatlansága okozta, a kik tüzzel játszottak a szalmás takarmánnyal megrakott udvaron. A tűz tizenhárom gazdát teljesen koldusbotra juttatott, míg a többi tüzkárosultak kisebb-nagyobb kárt szenvedtek.

— **A Drávába fulladt,** Folyó hó 11-én Antner Sándor 18 éves légrádi földmives a légrádi felső révnél a Drávában fúrdott. Fúrdás közben a szerencsétlen ember oly helyre jutott, hogy a hullámok elsodorták, s a vízbe full. Holttestét még eddig nem találták meg.

— **Jégeső.** Folyó hó 7-én Muraköz hegyvidékén jég esett, mely több községben némi kárt okozott: u. m. Csalfadombon, Felső-Mihályfalván, Ternovcsákon és Vizi-Szent-Györgyön.

— **Tüzeset.** Határórsön e hó 6-án özv. Szy Sándorné tulajdonát képező s annak szőlőbirtokán levő lakóház, présház, vincczellérlek leégett, s a lakóházban levő butor és ágynemű is a lángok martalékja lett. A kár meghaladja a 9000 koronát. Biztosítva semmi sem volt.

C S A R N O K.

Akarom! . . .

— Románz. —

Mogorván ül a képterebben
A vén nemes, a vár ura;
Körötte szolgál néma csendben
És lánya — a tavasz maga.

„Tizenhat éves vagy leányom,
Tied a vár és mindenem,
És ur leszel — én ugy kívánom —
Mert nincs fiam, ki az legyen.»

Csak szót fogadni tudtál eddig,
Parancshoz szokjon most szavad,
S parancsod ha nem teljesítik,
Jaj néked . . . hitvány szolgálhad!

„Ha eddig ugy mondtad, hogy: kérek,
Ezentul ugy mondd: akarom!
És szétoszolnak a cselédnek,
S megy ő is, a szép hajdon

Bogárszemű apródja várja,
Bús arca olyan halovány,
Körülövedzi furtje árja . . .
Szolgálni hívja fel a lány.

És ráncz vonul szép homlokára,
Szembélen ül a hatalom:
És szól — s a mellett toppant lába —
„Csókój meg engem! . . . akarom!»

Lantos.

Vajjon szeretsz-e hát valóban?
Vagy játszottál csak énelem?
S talán szived már meg se dobban
— Ha felkereslek otthonodban —
Már meg se dobban léptemen?

Óh, hogyha még a régi volnál!
Ugy-e — már el se képezed!
Miódn sok édes alkonyórán
Egy-egy szavadnál . . . mosolyodnál
Szemed szemembe tévedett . . .

Azóta — lám! — miért, miért nem? —
Megváltoztál nagyon — nagyon!
Nagy lányyá lettél . . . Ugy van . . . értem:
— Ez hát az én kicsiny regényem!
Csak ez a balga fájdalom!
. . . Csitítgatom . . . altatgatom . . .

Tóth Andor.

Felolós szerkesztő:
M A R G I T A I J Ó Z S E F.
Kiadó és laptulajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, Margital Jožefa urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjžara Fichel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljau.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broj koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse« »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Sveti Štefan.

Dan Sv. Štefana! Zvoniju zvoni i pohvalne molitve se zdižeju iz jezere i jezero vustah od Karpatov, do Adrie vu ovoj širokoj domovini. I kak nebi, im je to svetek magjarov, cez tuliko stotina letah dično ži- vućeg magjarskog naroda, koj se je vnogoput hrval sa viliri i pogibeljom vu prošlim vrěmenu, ali je preživěl svaku pogibelj, jer ufanje nije zgubil, ono ufanje, koje si ti vlejal vu srca magjarska, ti oh veliki i sveti kralj Sveti Štefan. . . .

Kuliko krat je imel hude dneve magjar, kulikokrat se je tvrdo moral hrvali sa divjimi čredami, ali svigdar je vu tvoje ime išel vu bojno polje, za one smisli, koje je od tebe herbal, za slobodu i za ljubav kršćanjsku, i predobil je, jer si ti bil poleg njega. . . .

I ako bi ga ipak negda nevolja male vere prijela, te nije imel ufanje vu nikaj i vu nikoga na nebu je obrnul oči plaćuč te je zval:

»Gde si oh kralj sveti?

Tebe magjar želi. . . .«

i ti si došel, došel je tvoj duh, te je tvoj puk, akoprem vu menjšim broju, ali nē uništen ostal vu herbiji pradedov.

Sveti Štefan! Tvoje ime slavi ovoga

dneva mili glas brežne kapele zvona, od tvojeja imena spēva pesmu sin ravnice, jer si ti veliki bil, ti si bil i je si sveti i ti si naš patronuš!

Veliki si bil kak kralj, sveti si bil kak apostol. . . .

Pred tvojim velikim i svetim imenom škrļjak zdigne sin pradedov. I sa pobožnostjom se spomene iz tvojih dičnih činov tak mladi kak stari, tak bogat, kak siromak.

Ti si vcepil vu srca magjarska svete reći ljubavi tojest vere kršćanjske, i sa tvojom apostolskom desnicom, kulikokrat si zbrisal suze onih, koji su se k tebi obrnuli.

Pak ovu svetu ruku, tvoju svetu desnicu sa kojom si tuliko dobra vćinil, na ovoj dan jezero i jezero ljudi sprovadja vu glavnim varašu, tam je muž i gospon, bogat i siromak, mladi i stari tam je veličina naroda, onoga naroda, koj tebi more zahvaliti, da živi.

Pak ova sveta desnica još i sada suze briše i ufanje davlje onim, koji se kujoj obrneju.

Budi s nami sveti kralj! Tvoj veliki duh i nadalje med nami naj ostane. Potrebno nam je tvoje zagovoranje. Budi s nami, kak si s nami bil vu jezero letnoj prošlosti našoj! . . .

— L. R. —

Od onih zakonov, koje jeden gazda poznati mora.

(Dalje.)

Da jeden sused drugomu ne izorje nikaj iz zemlje, — kaj i ovak kaštiga zakon — se odredi, da svojeg imanja meju si svaki mora sa vidjenim znakom oddeliti, kaj ako nebi napravil, poglavarstvo ima juš na njegove stroške dati napraviti.

Ako imanje naravnu meju ima, kak je napriliiku voda, dravo, ili pak kakva druga stalna stvar, onda je nē potrebno niti stupe zabijati.

Da svaki gazda bude mogel k svojoj zemlji dospeti, se občina za pute mora obskrbeli. Ali k tomu putu moraju oni gazdi hoditi sa stroški, kojim je potreben.

Vu svakoj občini je treba obznačiti one pute, po kojim se slobodno marva goniju.

Ako se bez dozvolje gazde po njegovoj zemlji vozi ili hodi, te tak puti napraviju, to oblasti na zahtěvanje gazde moraju prepovedati i oglasiti.

Občine nadalje moraju i sadovnjaka držati, vu kojim se mala deca vućiju ploditi sada.

Svaki gazda je dužen najmenje do kraja marciuša meseca svoje drěvje od guse-nicah i drugih kukcov (dakle i od krvne vuši) zćistiti.

Z A B A V A

Kamenar.

Onud, kud su velike pečine, kak su to po švajcarskoj i tirolu, nahadjaju se delavci, tako zvani »kamenari.« Ovi k tomu prirredjenimi kladivci kloplu po pečinah na pol odluplenoga kamena, koj se onda kotura dole u dolinu do ceste, a na takovom miestu onda, gde takov kamenar posluje, je dole na cesti znamenje za prolaznike postavljeno slično onomu pri nas, gde se krov pokriva, za da se svaki čuva, koj onud hodi.

Takav anda kamenar je prije mnogo godinah živel u Japanu. On je posluval svaki dan i cieli dan, po suncu, deždju, sniegu i svakom vriemenu te je bil nviek na večer truden kak zemlja i slab kak pavulica od diela i od glada, pak je ushed toga bil svojim položajem nezadovoljan.

»Oh, kak bi ja nebo blagoslival« — rekel je jednoć — »da bi postal na toliko bogat, da bi mogel u jutro tak dugo spati, dok bi mi se htelo, a najesti se i napiti, da nebi bil gladan! Čul sam poviedati, da ima ljudih, kojim je sudbina data, da imadu uviek dosta jesti i piti, koji se valaju po meh-

kih debelih sagovih. Ja bi se oblekel u svilnu odieću, pak bi svaki dan po obedu svoje dvie tri ure prospaval, a po mojem slugi bi se dal svaki fertal ure probuditi i on bi me onda svaki krat moral sietiti, da nemam nikaj posta i da mi je slobodno podpuno saviestno dalje spavati.«

Mimo njega leteći angel je ove rieči čul te se je posmiehal i u svojoj dobroti rekel: »Neka ti bude kak želiš, siromak.«

I u tom hipu se je kamenar našel pred velikimi vratu zmožne palače, u kojoj je bilo množina debelih sagovah i to sve je bilo njegovo vlastništvo, a on sam se je na jedan krat videl obučen u bogato svilno ruho. Od sada već nije bil gladan niti žedjen te mu je to bilo vrlo ugodno.

On se je ovak na debelom sagu pretegnjen veselil svojoj nenadanoj sreći, kad na jedan krat vidi, da mimo njegove palače ide Mikado (japanski cesar).

Mikado! To mora ipak biti veličanstveno, takov cesar japana. Za ono vrieme je japanski cesar bil najmoćniji vladar cieloga iztoka, dapaće su ga kak boga poštuvali i mu se klanjali.

Mikado je za zabavu putoval a bil je praćen po svojih dvorjanikih, kojih odieća je bila dragocienija od sultanove, njega su

takaj pratili hrabri soldati izvrstni muzikasi i najliepše žene ovoga svieta, koje su na ledjih bielih elefantovah sedele. Mikado je ležal na takovem jednem belelem elefantu na svilnem sagu pod baldahinom a njegovomu prvomu ministru je sreća u diel pala, da je nad njegovom glavom slobodno držal diamananti i zvončeci nakićenoga suncobrana. Netom bogat postavši kamenar gledal je jalno za tum bogatom processium te je u sebi rekel:

»Ah, ali sam puno dobil! Pak bi ja neka tim bil zadovoljen, da mi jedno malo bolje de nego mi je prije išlo? Zakaj nisam Mikada? Ja bi se u najliepših kočijah vozil sa najlepšimi ženami, a ministri moji bi samo okolo mene skakali i me dvorili, kak navadno sluge. Oh, ja bi si želel biti Mikado!«

»Neka ti bude, kaj želiš!« — veli o-pet mimo leteći angel.

I eto! Na jedan krat se je našel pretegnjeni na mehkoj, svilom preobučenoj postelji, a okolo njega ministri, soldati, liepe žene i dvorjaniki, koji mu samo hvalu davaju i govore: »Mikado! Ti si mogućniji od sunca, ti si nepreoblaviv, Ti si vekivečan. Tvoja volja se mora izpuniti — dapaće i pravica ima Tebi biti podobna i ista sudbi-

Dužen je gazda sve hude drače i grme pustošiti, kaj ako bi zamudil, bi poglavarstvo napravilo na njegov strošek.

Detelično seme, ako ovo od grinte nije čisto, je za setvu prodati ne slobodno.

Folišno seme trave, mela, nadalje mleko, olje, mašca je za trgovinu oštro prepovedano.

Ako v pamet zémemo, da je čmelec pustil, taki moramo za njim iti ga iskat, sada ga moremo i na drugoga gruntu ili zemlji prijeti; za činjeni kvar smo mi odgovorni, ali ako za dva dni neiščemo, onda bude čmelec onoga, koj ga je prijel.

Za plodjenje goricah moreju gazdi sa vez napraviti, i tak s jedinjeno se obskrbiuju za štukara za obnovljenje goricah, i t. d. K tomu potrebne penezze kakti dometke pobe-reju od gazdov.

Da nikomu ne bude kvar se napravil na polju svaka občine je dužna poljara (štukara) držati.

Ovog plaćanje — se samo od sebe razme — je dužnost gazdov. Takov gazda, koj 100 kat. mekotah imanja ima, sam more držati takvog štukara, i ako drži onda je ne dužen plaćati občinskoga štukara.

Poljar, iliti štukar prisegu položi i ova mu takve jakosti da, kak svakomu drugomu, koj na red i mir pazi. Njegove reči svigde dobiju pravicu. Ako koga na tatbini ili pak pri drugim kvara delanju prime, ovoga more zafantiti, i ako ga nepozna, ga k poglavarstvu ima juš gnati. On šaca, ali ako je gazda ne zadovoljen sa njegovom šacingom, more za tri dni od občine drugu prositi.

Poljar prisegu vu ruke velikoga sudca položi od ovoga dobi svedoču i službeni znak, koje vidjeno mora nositi, i koje prek mora dati občinskom poglavarstvu, ako već nije vu službi. Svaki koj je još kaštigani ne bil, i koj pravu pamet ima, more biti poljar.

Gazda sam more fant vzeti od onoga, kojega na svoji zemlji zasigne vu tatbini ili kaj kvar dčla, i marvu mu more zeti, ali ako se fant za 3 dni nebi odkupil od njega, je dužen prek dati občinskom poglavarstvu.

Gdo na svoji zemlji kokoš ili drugu pe-

rad najde, te drugač nemre stirati, nju slobodno zakolje.

Pse, mačke, koji se potepljeju, te druge škodljive živine, kakti medveda, vuka i t. d. na svoji zemlji svaki slobodno zakolje.

Tu budemo povedali, kaj veli zakon od vadasije.

Lovni juš takaj i sa imanjem hodi. Ali ako bi svaki gazda sa puškom vdrl na one živine, kaj na svojoj zemlji najde, onda bi za malo vrème sve vun izpustili ptičice, i druge živine. Obskrbeti se je trebalo, da to nebude tak. Izrekel je zakon, da gdo na svojoj zemlji vadasiti hoće, on mora imati vu jednom mestu najmenje 200 mekot zemlje ili pak više — najmenje 50 mekotih — gazdov more se skup stati, i ako tak 200 mekot skup dojde, onda ovi na onim mestu moreju lov tirati. Koji tak veliko imanje némaju, oni na občinskih zemljah skup moraju prek dati juš vadasije najmenje na 6 ljet i vu najviše mestah dohodek lova se občine tiće.

Od vadasne bilete niti nećemo govoriti, to svaki zna, da bez ove je vadasiti pripovedano. —

Hasnuvanje zemlje se ticajući zakon na svaku stran se proširi, da tak sa mirom moremo hasnuvati naše imanje. Tak veli, da drugoga plod, sada bez juša osvojit, ili pak na nikaj deti, prepovedne znake iliti stupe na mejah, indzellerske znake odnesti ili potrti, na drugog imanju bez juša pasti, peljati, marhu gnati, pute na nikaj spravljati, crknjene živine nezakopano ostaviti, ili pak nje vun izkopati, je prepovedano i koj bi ovoga zakona prekršil njega oštra kaštiga čeka.

(Drugiput dalje.)

— F. —

Spomenik Zrinyiev.

Denes izkažemo imena muracsányskih, murakirályskih, drávaegyházkih i draškoveczkih darovnikov. Tak nabirači kak darovniki naj primeju vručú hvalju za trud i za dare.

Dvadeset i četvrti izkaz :

Spengl Albert	Muracsány	20 f.
Friedrich Nándor		1 k.
Szatmáry Sándor		1 k. 50 f.
Hariss Károly		1 k.
N. N.		20 f.
Csányi Mariska		1 k.
Koós Károly		1 k.
Muracsány občina		6 k.
Golenya Mihály		20 f.
Pangracz Pál		20 f.
Vranovics Antal biro		20 f.
Neusiedler Jenő notar.	Mura-Király	1 k.
Kovács Dezső		1 k.
Hild László		1 k.
Eisenstädter Károly		50 f.
Novák János		30 f.
Anton Sernes		1 k.
Georg Gerezer		30 f.
Keller Dávid		1 k.
Lubics Károly		1 k.
Plajnik Márton		1 k.
Barics István		20 f.
Fischl Sándor		30 f.
I Dolerin		30 f.
Ráth Ida		30 f.
Kutnyák János	Dráva-Egyház	25 f.
Buchwáld Herman		20 f.
Bedemiczky András		30 f.
Občinska kasa		1 k.
Csizmadia Károly		1 k.
Lackenbacher Zsigmond		50 f.
Polmán Vincze		20 f.
Buchwáld Herman		20 f.
Harmat Nándor		1 k.
Szabolcs Rezső		20 f.

Ukupno 26 k. 85 f.

Izkaz prošloga broja 2059 k. 07 f.

Sveskupa 2085 k. 92 f.

Dvadeset i peti izkaz bude sledil vu sledećim broju naših novin.

KAJ JE NOVOGA?

Nove banjke.

Stare zelene pelforintače sada su do-bile smrtovnicu sa naredbom penezih pos-

na drugih je u Tvojih rukah i čeka na Tvoje zapovedi.

Na to veli u sebi ves razdragani kamenar: »Dobro je! Tak mora biti! — Ovi ljudi poznadu moju vrednost!«

Pošto je sunce od nekog vriemela ošt-ro pripekalo, to su bile sve ceste izsušene a prah je bil po njih na pedenj visoko. Anda se je novi naš Mikado obrnul k-svojem prvomu ministru te mu naložil: »Reči suncu, da mi je neugodno. Njezina prevzetnost mi se nedopada, reci mu, da ja, najmoćniji cesar Japana želim, da se skrrije i više nesvieti! Idi!«

Minister odmah preda jednomu dvorjani-ku suncobran, kojega je do sad nad Mikadovom glavom držal, te odbieži kak, da ga je vietar nosil, za da zapovied izvrši. Ali na skoro se ves žalosten povrne te mu je na licu bilo videti, da je sav prestrašen.

»Zmožni cesar!« — veli klečeći — »Gospodar naš bogovi i ljudmi, skoro nije za vierovati! Meni se čini, da me sunce nije razmelo, jer ono samo svieti i suši dalje, kak i prije!« —

»Idi, ter je kaštiguj, i to strogo!« — zapove Mikado ministru, koj se odmah znović na koljena hili i ponizno veli:

»Prava je istina! Prezmožni Mikado.

Ovakova prevzetnost niti nezasluzuje drugo, nego oštru kaštigu; ali kak, veliki cesar, bi ja neka ovu Tvoju zapovied izvršil?«

»Zar ja nisam jednaki bogovom?« — krikne Mikado.

»Oh sigurno!« — odgovori ponizno mi-nister.

I dalje veli Mikado: »A ti si mi malo prije rekeli, da meni nikaj nije nemoguće; anda ili si lagal, ili pak moju zapovied nisi podpuno vršil. Ja ti dajem još pet minuta vriemena i ako do tog vriemena se sunce neskrrije, tak si ti za glavu kratji. Sad idi!«

Minister je otišiel, ali povrnul se više nije.

Razsrdjeni kamenar je postal kak rak crveni od srditosti. »Ah, to bi liepo bilo, cesar biti, pak se morati pokoravati samovolji jednostavnoga sunca! Kak na dlanu mi je jasno, da je sunce anda jakše od mene. Ja bi si željel biti sunce!«

»Neka ti bude kak želiš,« — veli mi-mo leteći angel.

I sada se je kamenar svietil na nebu. Njemu se je to dopalo, da je imal moć pos-moditi drvete, travu i izsušiti zdence. On je sada svoju prijašnju braću, kamenare, od jutra do večera pošikaval potom, a i moćne

cesare, koj im je niz lica samo onak od vrućine curel.

Ali je na jedan krat došel oblak, koj se je med njega i zemlju porinul te rekeli: »Stoj, moje drago sunce! Nedam ti svietiti na zemlju.«

»Ah, to pak je ipak previše!« — veli u sunce preobrnjeni kamenar — »Jedan oblak, megleno jedno tielo more mi zapreti put mojim trakom! Anda je oblak jakši od mene! Ako nebudem mogel postati oblakom, tak se razpuknem od srditosti.«

»Radi takove malenkosti ti se nije vredno srditi,« — veli mu angel, koj ga je uvi-ek u blizini opazival. — »Budi anda poleg volje oblak!«

Odmah se je kamenar, postavši obla-kom, razprostranil med zviezdami na nebu i zemljum i još nikada nije toliko deždilo koliko sada. Kamenaru u oblak pretvoreno-mu bilo je neizmerno veselje dežd i snieg na zemlju sipati i to u tolikoj mieri, da već niti drveće nije moglo čvrsto stati u mok-roj otopljenoj zemlji. Sve vode su izišle i cietlu zemlju poplavile te uništile sve na zemlji.

Medjutim je tu stala jedna pečina, na kojoj su se svi i najjači valovi vode razbi-jali tak, da joj nikaj nisu mogli naskoditi,

lov ministra. Poleg ove naredbe duze nebudu gillale stare petforintace i petdesetace, kak do septembra 1-ga. Vu orsackih ureдах budu je primili jos do 1903 ljetnog februara 28-ga, ali vu trgovicnim prometu nebudu gillale.

Ogenj.

Veliki ogenj je bil o. m. 12-ga vu Kotor obcini, koj je četvrtu stran sela na pepel spravil. Ognia je nepazljivost dece zročila, koja su se sa ognjom igrala na dvoru poljeg slame. Ogenj je trinajst gazdov na bogecku palicu spravil, a drugi pogorelci pak su jedni vekše, drugi menjše kvare trpeli.

Cesar Vilmos i njegov barbir.

Nemškoga cesara Vilmoša barbir je ne najtočniji čovek. Cesar je jedno vrēme samo trpel falingu barbēra, ali potlam, da nekak barbira izvrači iz falinge, mu je jednu zlatnu vuru dal za dar. Ali niti to je ne hasnelo. Jednog dneva se je sledeće spominal cesar sa barbirom.

— Jeli imate još vuru, kaj ste od mene dobili?

— Jest veličanstvo, vu žepu nju imam.

— Dobro je, ali ona vura je ne bila vnogo vrēdna, primite tu vam je druga.

Sa ovim mu je prek dal jednu nikkel vuru a barbir pak je samo gledal. Vrednost nikel vure je 5 korun.

Vekslin.

Vu Nagylengyel obcini je stanuvал Kovács Elek poljodelavec, koj je negda pri Radetzky huszari služil, i tam si je navcil ime pisati. Kad je od soldatov dimo došel je zel jednu vdovicu, koja je više vrednosti imala, te je pošteno delal, pak tak još više skrbel k tomu. Kovács je zatem na prošnju jednoga svojega dobrog čoveka na više stolinah podpisal vekslina, kakti za dobro stanje. Onaj pak komu je podpisal je ljetos čista doli došel. Došel je egžektor na grunt Kovácsa i zapisal je sve. Siromak čovek je zbog drugoga lehkoće morat gledati, kak mu sirom ide imetek. Navek je žalosten bil i

ona je posried ove strašne povodnje nepomično stala te se je samo posmiechavala a kad je zagrmelo te su striele u nju iz oblaka letele, onda se je dapače glasno i grohotom smejala.

»Ja nemam nikakove moći,« — tuži se oblak — »Ova pečina mi se suprotstavlja, jača je od mene i ja sam joj jala!»

»Pak provzemti njezino mjesto!« — veli dobrotivni angel — »hoćemo videti, jeli budeš onda zadovoljan.« — I oblak se pretvori u pečinu.

Ali niti sada nije bil zadovoljan. Nepomično i bez čuti je tu stal izložen suncanoj žegi, deždju i sniegu; kad na jedan krat začuje još ktomu nekakovo klopjanje kladivcem pod svojim nogami. On se iz visine prigne, za da vidi kakovo je to klopjanje i nut opazi nekakovo nevoljno stvorenje u podrapanoj opravi i do grla u siromaštvu, kak ogromnim kladivcem na njegovem podnožju iz pečine kamenje lom, kojim se budu putevi posipavali.

»Kaj to znamenjuje?« — zakričel gizdavi u pečinu preobrnjeni kamenar, — »jedan siromaški delavec — najnižji izmed nizkih — se podstupi mene krivoti, a ja se nemogu braniti? Ja sam u svojoj nemoći ponižen, na toliko ponižen, da istomu ovomu u podrapine obučenomu nevoljniku zavijam! On me postepeno more cieloga ra-

prošlog pondeljka je zniknul. Žena ga je plačuć iskala, ali ga je samo već mrtvoga našla na jednim drvu obešenoga.

Tarac iz glaže.

Vu najnovše vrēme već sa glažom taracaju vulice. Vu Lyonu (Francuska) su već napravili takov tarac. Tak je fini taj tarac, kocke tak skup pašeju, da dili voda nemre čez nje prek. Ali to je ne najnovše Vu kmičnoj Afriki Gmaugut varašu je jeden takov put, kojega bi za »čovečjih« glavah put mogli nazvati. Kre ovog puta na svakim kraju stupi stojiju, na svaki stup pak je jedna čovečja glava naložena, kakti najlepše nakinčenje. Pred svakom lesom varaša šest njih ga je svigdi jeden poprilički iz 12 jezer glavah stojeći kup čovečjih glavah, koje je vručina afrikanska na bele izpekla.

Novi zvoni.

Čakovečki novi zvoni, koje je gospodin Horváth Lajos exprovincial, glavlar kloštra dal zlejeti, su 12-ga o. m. bili posvećeni vu nazočnosti gosp. glavara kloštra vu Zagrebu. Veliki zvon je Antal, Ferencz, Maria imena, a mali pak Lajos ime dobil. Zvoni su 17-ga o. meseca i gda budu njim mesta na turnu gotova, jedne najbližše nedelje po poldan se budu svečanostiju vu turen na mesto potegli, te prek dali za hasnuvnae.

Dobre glave biroški sin.

Na izložbi vu Makó je vu gospodarstvenim delu na jednim štelazu bilo izloženo svakojačke gospodarstvo sredstvo vu malim, koje je Nacsas Ilés 13 ljet star biroški sin napravil. Bila su tu kola, plug, mašina za sejati, brona i t. d. Kak je Hegedüs Sándor minister pregledavaul izložbu, je i ove stvari spazil i taki je videl, da gdo je nje delal, mora biti sposoben dečec. Taki se je popitaval za njim. 13 ljet star dečec je siromaškoga biroša sin, roditelji su mu tak siromaški, da su ga niti vu malu školu ne mogli dati, akoprem bi on bil rad hodil. Veliko je veselje sada vu familii, jer je minister

zoviti a ja mu se nemogu braniti! Kamenar kladivcem u ruki je jači od mene ogromne pečine!»

»Zavzemti njegovo mjesto!« — veli smiešeci se angel. — I naš nezastljiv čovek je opet ono postal, kaj je i prije bil, te je kak i prije po pečinah i putevih klop kamenje od ranoga jutra do kesne noći, po suncanoj žegi i sniežnoj mečavi, gladan i žedjen te u poderine oblečen.

Ali od sada taj siromaški kamenar nije bil više svojom sudbinom nezadovoljan već je zadovoljno posluval i nevolje podnašal.

Ovu japansku pričju sam napisal za one, koji svojem stalšom nikada nisu zadovoljni, nego bi uvijek radi nekaj drugo biti nego li jesu. Iz nje se mogu naučiti, da je najbolje, kad je čovek svojom sudbinom zadovoljan a k tonu marljivo i dobre volje vrše posle svoga zvanja, jer bilo zvanje kakovo mu drago, bil on kralj, činovnik, mešter, poljodelavec ili sluga, ako svoje dužnosti točno izvršava te se marljivo Bogu moli, božji blagoslov ga minuti nemože, a to je sve, kaj k sreći i zadovoljstvu spada. I to si neka svaki zapameti, da je bolje biti zadovoljni kamenar, nego nezadovoljni Mikado.

Kollay Em.

obečal, da bude siromaškoga dečeca dal školati.

Nesreća

Iz Alvenena pišeju jednim Budapeštanskim novinam, da se je Albula željeznice velika brežna luka, (čez koju cug ide pod bregom) vrušila i 14 težakov pokopala; do vze da su četiri mrtve i jednoga oranjenoga zeli vun. 60 težakov dela pod jednim, da vun oslobodiju pokopane ljudi. Rušenje je to zročilo, da su grede prije vkrej zeli, kak bi to dopušćeno bilo.

Dvoji život za jednu divlju svinju.

Vu Petrovicz obcini se već od zdavnja tužiju stanovnici, da divje svinje njim vnogo kvara delaju, po noći unistiju plod po polju. Poglavarstvo je već i k velikomu sudcu prijavilo to i prosilo je dopust na vadasiju. Veliki sudac do sada nije dal odgovor, zbog česa su stanovnici sami na svoje zemlje pazili po noći. O. m. 10-ga vu noći je takaj jeden čopor svinjah držal prama zemlji Szilvonyi András gazde. Szilvony je vu kuruzi čekal, dok je čopor do krumpēra došel Szilvonyi i jeden sused Janovnik Tamás su med nje streljili. Ravno onda je iz druge strani se strela čula, na kaj je čopor bežati počel, samo dva mali pajceki i jeden marošec je ostal mrtvev onde. Po strelbi su se skup zbežali ljudi i svaki je sebi hotel zeli svinje. Najbolje pak je to hotel vćiniti Szilvonyi, jer je na njegovi zemlji bilo. Zbog toga su se onda posvadili i Szilvonyi je zgrabil pušku pak je vu prsa streljil Bubnik Adama. Na to je Bubnikov šogor Bagyura Mihály na Szilvonyia streljil na kaj se je ov taki mrtvev doli prehitil. Bubnik je drugi dan vumrl. Iztraga teče.

Eksplođeranje benzina.

Pred nekojim dnevom se je vu Agardu eksplođeranje benzina dogodilo vu melinu Baróti Dávid-a, kojemu je 9 ljudi opalo žrtvom. Eksplođeranje se je med tem pripetilo, kad je Bukler József mašinista hotel nekaj popravlati na mašini, koje motor je već i tak pokvarjeni bil. Zmed 9 ljudih, koje je eksplođeranje postiglo, samo tri živiju, ali i ovi su jako oranjeni.

Uništenje jedne familie.

Vu Titelu je Csapi Mihály ciglarski težak sa celom svojom familiom stanuvал vu jednoj špilji vu bregu, je o. m. 10-ga jednoj nesreći postal žrtvom. Na večer je veliki viher bil i oblak se je razdrapil tak, da se je špilja napunila sa vodom. Svi su spali vu špilji i tak su za vremena ne mogli se osloboditi, pak zato je Csapi, žena njegova i 4 dece vu špilji našlo smrt.

Gabona árak. — Ciena žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	kor. érték
Buza	Pšenica	14.80 —
Zab	Zob	12.50 —
Rozs	Hrz	11.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	00.00 —
» » ó	» stara	11.80 —
Árpa	Ječmen	15.00 —
Fehér bab uj	Grah beli	15.00 —
Sárga » »	» žuti	11.50 —
Vegyes » »	» změšan	11.00 —
Lenmag	Len	26.00 —
Bükköny	Grahorka	12.00 —

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Egy jó családból való fiu

tanoncznak

felvétetik

Tomka György vas- és fűszerkereskedésében

Alsó-Lendván.

527

Kitünő

asztali szőlőt

és

őszi baraczkot

szállítok

postacsomagonként (5 klg.)

4 koronáért, bérmentre, utánvéttel.

Fried Mihály

szőlőbirtokos és borkereskedő

Pécs, Siklósi-utca 18. sz.

Zsedény község vadászterülete

1901. augusztus 25-én d. u. 3 órakor Zsedényen a a községbíró házában 6 egymásután következő évre nyilvános árverés útján haszonbérbe adatik.

Az árverési feltételek Mura-Siklóson a körjegyzői irodában betekintheők.

Kelt Zsedényen, 1901. évi augusztus 12-én.

524

Az előjáróság.

10. sz. 11. 901.

Árlejtési hirdetmény.

Mura-Csány község közönsége által építendő kisdedovoda építési munkáira ezennel zárt ajánlati verseny tárgyalás hirdeltetik.

Az építési költség 11.796 kor. 82 fill. van előirányozva.

1. Ajánlat csak az összes munkákra tehető.

2. A sajátkezüleg irt ajánlatba kiteendő az ajánlattevő neve, polgári állása, lakóhelye és kiteendő továbbá tisztán és minden kételyt kizáró módon számokkal és betűkkel azon százalék, melynek a költségvetési összegből való leengedése mellett a munkákra vállalkozik.

3. Ezenkívül tartalmaznia kell az ajánlatnak, hogy az építési terveket és költségvetést az ált. és részletes feltételeket a szerződési mintát és a helyi viszonyokat ismeri.

4. Az ajánlattevők tartoznak az építési költség 5%-át óvadékkal készpénzben vagy értékpapirokban letenni, mely összeg a vállalkozónak a tető felrakásakor visszafizetelni fog.

5. Későn érkező vagy távirati ajánlatok figyelembe nem vétetnek, utóajánlatok ki vannak zárva.

6. Az ajánlatok f. évi augusztus 31. napjának délelőtt 10 órájáig a jegyzői hivatalban adandók be, ugyanakkor fognak az ajánlatok felbontatni.

7. Az árlejtés tárgyát képező építkezésre vonatkozó művelet a jegyzői hivatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthető.

Mura-Csányban, 1901. augusztus 12-én.

Haris Károly
jegyző.

523 1-2

Vranovics Antal
bíró.

2007. sz. 1901.

Hirdetmény.

Perlak-Ottok község tulajdonát képező és 5427 holdnyi területen gyakorolható

vadászati jog

1902, 1903, 1904, 1905, 1906. és 1907. évre Perlak község házában 1901. évi szeptember hó 8. napján d. e. 9 órakor nyilvános szóbeli árverésen legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog kiadatni.

Kikiáltási ár 300 korona.

A községi képviselőtestület által megálapított árverési feltételeket a község házában a hivatalos órák alatt bárki megtekintheti.

Perlakon, 1901. évi augusztus hó 8-án.

Zala József
jegyző.

524 1-2

Glavina András
bíró.

2006. sz. 1901.

Hirdetmény.

Perlak község előjárósága közhírré teszi, hogy a község tulajdonát képező

Ottoki korcsma épülete

1901. augusztus hó 25. napján d. e. 9 órakor a község házában 1902, 1903. és 1904. évekre haszonbérbe fog adatni.

A kikiáltási ár 400 korona.

Egyéb feltételek a község házában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Perlakon, 1901. évi auguszt. 10-én.

Zala József
jegyző.

525

Glavina András
bíró.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Zakál Henrik ügyvéd által képviselt Muraközi tkpéztár végrehajtatónak Horváth Antal és Horváth László végrehajtást szenvedők elleni 1022 k. lőke s járuléka, ugy csatlakozó ifj. Neumann Miksa 2700 kor., Csáktornyai takarékpénztár 1174 kor., ugyanannak 546 kor., Bakacs Imrénnek 154 kor., ugyanannak 27 k. 10 f. lőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a n.-kanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. bíróság területén levő a mura-szardanelyi 817 sztkvben A†854. hrsz. ingatlan 163 kor., a 866. sztkvben I. 1128. hrsz. szántó és 1131. hrsz. rét és szántónak Horváth Antal 1/2 részbeni jutaléka 219 kor. 50 f., az 1164. sztkvben AI. 103/a. hrsz. kert, 534/c. hrsz. szántó, 2200. hrsz. rét, 2483. hrsz. rét együttesen 338 kor.; az 1177. sztkv. AI. 738. hrsz. szántó, 683. hrsz. szántó 269 kor., az A†1066. hrsz. szántó 153 kor.; 1187. sztkv. A†2379/a/1. hrsz. erdő rét 54 kor. becárban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1901. évi szept. hó 4. napján délelőtt 10 órakor

Mura-Szardahely községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiállítási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelelt árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelelt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani. 518

Kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Csáktornyan, 1901. június 18.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Zakál Henrik ügyvéd által képviselt Kralics Ferencz végrehajtatónak Toplek József végrehajtást szenvedő elleni 100 kor. tőkekövetelés és jár. iránti vjhajtási ügyében a n.-kanizsai kir. törv. sz. és a csáktornyai kir. bír. területén levő mura-szardahelyi 162. sztkvben A†349. hrsz. ingatlan 40 k.; 1919. hrsz. rét 46 k.; 2229. hrsz. rét 37 k.; a 776. sztkvben AI. 1—5. sorsz. ingatlanok együttesen 925 kor. a hozzájuk tartozó legelő és erdőtelmény 50 kor.; az A†1017. hrsz. ingatlan 78 kor., 2359. hrsz. rét 38 kor. becárban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1901. évi szept. hó 5. napján délelőtt 10 órakor

M.-Szerdahely községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiállítási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlanok becárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelelt árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3323. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelelt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani. 519

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Csáktornyan, 1901. június hó 12-én.

Értesítés.**Csáktornyan az Erzsébet-téren levő szijgyártó műhelyemben**

mindennemű e szakba vágó munkát, u. m.: urifogatszám készítését, nyereg, utitáska, sérvkötszerek javítását **gyorsan és jutányosan** eszközölk.

Magam a n. é. közönség szíves pártfogásába ajánlva, vagyok **kiváló tisztelettel**

Czukur György
szijgyártó.

522 2—2

3864/3865. tk. 901.

Hirdetmény.

Erzsébetlak és Murafüred községekre nézve az 1892. XXXIX. t. sz. értelmében a tényleges birtokosok tulajdonjogának a telkvbe való bejegyzése, a telekkönyvek átalakítása és a tkvi bejegyzések helyesbítése iránti eljárás befejeztévé, ezt az alulírott tkvi hatóság oly felszólítással teszi közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cz. 15. és 17. §§. alapján ide érteve e §§-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §§-ban és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítést is, valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. §. és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t.-cz. 22. §. alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket hat hónap alatt, vagyis **1902. évi márczius 1-ső napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t.-cz. 16. és 18. §§. esetében, ide érteve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §§-ban foglalt kiegészítését is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellenmondásukat élni kívánának, írásbeli ellenmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1902. évi márczius 1-ső napjáig** bezárólag benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellenmondásuk löbbé figyelembe vételni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a telkv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892. XXIX. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folytán történt bejegyzések által előbb szerzett nyilvánkönyvi jogokat bármely irányban sértve vélik, ide érteve azokat is, a kik a tulajdonjogi aránynak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16. §. alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben lölszólásokat tartalmazó kérvényüket szintén hat hó alatt, vagyis **1902. márczius 1. napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakítások közbejött léves bevezetésből származó bármennemű igényeket jóhiszemű harcauk személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmezteti a tkvi hatóság azokat a feleket, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtottak, az eredetieket átvehetik.

Csáktornya, 1901. évi május hó 29-én.

Előadó helyett:

Dr. Szegő,
kir. jb. albiro.

521 2—3